

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 22

LA TRETZENA DE XOSTAKÓVITX

19 i 20 DE MARÇ DE 2016
SALA 1 PAU CASALS

KAZUSHI ONO director
NIKOLAI DIDENKO baix
Cor d'homes integrat per:
COR MADRIGAL
COR LIEDER CAMERA
COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ
ORFEÓ CATALÀ
Coordinats per: MIREIA BARRERA

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

YouTube

Wassily Kandinsky (1866–1944), *Tardor II*, 1912. The Phillips Collection, Washington, D.C.
© Wassily Kandinsky, VEGAP, Barcelona 2015

PHILLIPS COLLECTION DE WASHINGTON

exposició temporal a CAIXAFORUM

Visita a l'exposició per als ABONATS A L'OBC

Una oportunitat excepcional per contemplar obres mestres de Manet, Courbet, Sisley, Van Gogh, Degas, Picasso, Modigliani i Kandinsky, entre d'altres.

Una de les millors col·leccions d'art modern i d'avantguarda procedent dels Estats Units.

TRIEU UN DIA DE VISITA
Dijous 31 de març a les 19 h
Dissabte 2 d'abril a les 12 h

CaixaForum Barcelona
Obra Social "la Caixa"

CONDICIONS ESPECIALS PER ALS ABONATS DE L'OBC

→ Visita comentada gratuïta a l'exposició. Entreu a www.auditori.cat i participeu al sorteig de **30 entrades dobles**. Teniu temps fins al **23 de març** per apuntar-vos. A partir del 24 de març ens posarem en contacte amb els 30 guanyadors.

PROGRAMA 22

MARÇ DE 2016

DISSABTE 19

19h

DIUMENGE 20

11h

Kazushi Ono director
Nikolai Didenko baix
Cor d'homes integrat per:
Cor Madrigal (dir. Mireia Barrera)
Cor Lieder Camera (dir. Elisenda Carrasco)
Cor Jove de l'Orfeó Català (dir. Esteve Nabona)
Orfeó Català (dir. Josep Vila i Casañas)
Coordinats per: Mireia Barrera

1/ WOLFGANG AMADEUS MOZART

Salzburg 1756 –
Viena 1791

Simfonia núm. 39 en Mi bemoll major,
KV 543 (1788)

Adagio - Allegro
Andante con moto
Menuetto: Allegretto
Allegro

25'

PAUSA

20'

2/ DMITRI DMÍTRIEVI TX XOSTAKÓVITX

Sant Petersburg 1906 –
Moscou 1975

Simfonia núm. 13 en Si bemoll menor,
op. 113, "Babi lar" (1962) 1a audició
Poemes de Levgueni Levтуixenko

I. Babi lar
II. Humor
III. A la botiga
IV. Les pors
V. La carrera

61'

Nikolai Didenko baix i cors

En aquest programa projectarem la traducció dels textos mentre interpretem la *Simfonia núm. 13* de Xostakóvitx. Volem afavorir la comprensibilitat de l'obra sense obligar a seguir el text al programa de mà. Esperem que us agradi la proposta i us preguem que ens feu arribar la vostra opinió.

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

COMENTARI

Joaquim Rabaseda

Les simfonies, com les novel·les o les intervencions urbanístiques, són un reflex de les societats que les van veure néixer. Les dues composicions d'avui són una demostració de l'abisme que hi ha sota un mateix nom i un mateix gènere musical.

A l'estiu del 1788, Mozart va compondre ràpidament tres simfonies. Nikolaus Harnoncourt defensava que les va escriure com un cicle unitari. De manera que, mentre que la número 39 té una introducció i la 41 una coda final, la 40 té les característiques pròpies d'un conjunt intermedi. Per això la *Simfonia núm. 39* funciona molt bé per obrir un programa de concert. Perquè alguna cosa en ella marca el seu rol d'inici i presentació.

Durant anys es va pensar que Mozart no havia pogut escoltar cap de les tres simfonies en vida. Fins i tot el musicòleg Alfred Einstein creia que era lògic, ja que les havia concebut, deia, com una «apel·lació a l'eternitat». En qualsevol cas, el més probable és que les simfonies s'estrenessin entre la primavera del 1789 i l'estiu del 1791. Possiblement es van tocar més d'una vegada en presència del compositor. No en va els manuscrits són plens de correccions, rastre habitual d'un autor que solia revisar en profunditat les seves obres després de l'estrena, sovint quan en preparava la segona interpretació.

Un cas ben diferent és la *Simfonia núm. 13* de Xostakóvitx, de la qual es coneixen els detalls de l'estrena, el 18 de desembre

de 1962 a Moscou. Però els punts de discrepància van més enllà d'aquesta anècdota històrica. Perquè, si bé no se sap el destí ni la finalitat discursiva concreta de les tres últimes simfonies de Mozart, la simfonia de Xostakóvitx posa sobre els faristols un missatge precís: un homenatge a les persones executades pels nazis a Babi Iar i una crítica de l'ús polític de la memòria històrica.

Entre el 29 i el 30 de setembre de 1941, 33.771 jueus van ser assassinats sistemàticament en una sola operació al barranc conegut amb el nom de Babi Iar, als afores de Kíev. Durant anys, les autoritats soviètiques van imposar un silenci oficial sobre aquest episodi. Fins que al setembre del 1961, un poeta de 29 anys va publicar un poema dedicat a la massacre al setmanari polític i cultural *Literaturnaya Gazeta*. Ievgueni Ievtuixenko aprofitava Babi Iar per denunciar també el tracte que havia rebut la comunitat jueva durant l'estalinisme. El músic va quedar corprès per aquesta lectura. I va decidir compondre una simfonia coral, o un cicle de cançons simfòniques.

«Van intentar destruir la memòria de Babi Iar, primerament els alemanys, després el Govern d'Ucraïna. Però, gràcies al poema de Ievtuixenko, era obvi que ja no se'ls oblidaria més. Aquest és el poder de l'art.» Així va explicar-ho Xostakóvitx al compositor Iedisson Deníssov. Poèticament, la simfonia repassa la vida quotidiana a l'URSS a principis dels anys seixanta. I ataca igualment tant els oblits volguts del passat com la manipulació dels silencis històrics i socials. Un univers ben diferent del de Mozart.

Dmitri Xostakóvitx. Simfonia núm. 13

Poemes de Levgueni Levituxenko

BABI YAR

Khor

F Nad Bábm Yárom pámyatnikov net.
Krutóy obrív kak grúboye nadgrób'ye.
Mne strášno.
Mne segódnya stól'ko let,
kak samomú yevréyskomu naródu.

Solo

Mne kázetsya seyčas – i ya iudéy.
Vot ya bredú po drévnemu Yegíptu.
A vot ya, na kréste raspyatíy, gíbnú,
i do sikh por na mne – sledí gvozdeý.
Mne kázetsya, čto Dréyfus – èto ya.
Meščánstvo – moy donósčik i sud'yá.
Ya za rešótkoy. Ya popál v kol'co.
Zatrávlenníy, oplyóvanníy, obólganníy.
I dámočki s bryússel'skimi obórkami,
vizžá, zontámi tíčut mne v lico.
Mne kázetsya – ya mál'čik v Belostóke.

Khor

Krov' l'yótsya, rastekáyas' po polám,
Besčínstvuyut voždí traktírnoy stóykí
i pákhnut vódkoy s lúkom popolám.

Solo

Ya, sapagom otrbrošenníy, bessílníy.
Naprášno ya pogrómščikov molyú.

Khor

Pod gógot: “Bey židón, spasáy Rossíyu!”
Labáznik izbívayet mat' moyu.

Solo

O, rússkiy moy naród!
Ya znáyu – tí po súščnosti internacionálen.
No částo te, č'i rúki nečístí,
tvoím čistýšim ímenem bryacáli.
Ya znáyu dobrotú moyéy zemlí.
Kak pódló, čto, i žíločkoy ne drógnuv,
antisemítí nareklí sebyá

Solo / Khor

“Soyúzom rússkogo naróda!”

Solo

Mne kázetsya – ya – èto Anna Frank,
prozráchnaya, kak vétočka v apréle.
I ya lyublyú. I mne ne nádo fraz.
No nádo, čto drug v drúga m' smotréli.
Kak málo móžno vídet', obonyát'!
Nel'zyá nam líst'yev
i nel'zyá nam néba.
No móžno óčen' mnógo – èto néžno
drug drúga v tyómnoy kómnate obnyát'.

BABI IAR

Cor

Cap monument no s'alça sobre Babi Iar:
abrupte barranc com a grollera estela.
Tinc por.
Avui tinc tants anys
com el poble jueu.

Solista

Ara em sembla ser hebreu.
Heus ací com m'arrossego per l'antic Egipte.
Heus ací com pereixo, crucificat a la creu,
i encara ara tinc les marques dels claus.
Em sembla ser en Dreyfus,
denunciat i jutjat pels filisteus.
Estic entre reixes:
acorralat, perseguit, escopit, calumniat.
I les damiselles, amb randes i volants,
xisclen i em claven els seus paraigües a la cara.
Em sembla ser un noi de Belostok.

Cor

Corre pel terra la sang vessada.
Els capitosts fan gresca als taulells de les tabernes
i fan pudor a vodka i a ceba.

Solista

Sense forces i havent rebut un cop de bota,
imploro endebades al tropell del pogrom.

Cor

Sota les riallades: Colpegem els jueus, salvem Rússia!,
un mercader apallissa la meva mare.

Solista

Oh, poble rus, poble meu!
Sé que la teva essència és internacional.
Però sovint aquells qui tenen les mans tacades
han convertit el teu nom sagrat en un so d'armes.
Conec la bondat de la teva terra.
Quina infàmia que, sense estremir-se,
els antisemites s'hagin proclamat amb pompositat

Solista i Cor

«La unió del poble rus!»

Solista

Em sembla ser l'Anna Frank,
tan transparent com una branca a l'abril.
I estimo. I no necessito paraules,
però sí necessito que ens mirem els uns als altres.
Què poc podem veure i oïr!
Ens han negat les fulles,
ens han negat el cel.
Però encara podem fer molt:
podem abraçar-nos tendrament en una habitació fosca.

Khor
Syudá idút!

Solo
Ne bóysya – èto gúlí
samóy vesní – oná syudá idyot.
Idí ko mne. Day mne skoréye gúbíl!

Khor
Lomáyut dver'!

Solo
Net – èto ledokhód ...

Khor
Nad Báb'im Yárom šélest díkikh trav.
Derév'ya smótryat gróžno, po-sudéyski.
Zdes' mólča vsyo kričít, i, šápkú snyav,
ya čúvstvuyu, kak médlénno sedéyu.

Solo
I sam ya, kak splošný bezzvúčnyy krik
nad tísyačami tísyač pogrebyónnikh.
Ya – káždýy zdes' rasstrélyannyi starík.
Ya – káždýy zdes' rasstrélyannyi rebyónok.
Ničtó vo mne pro èto ne zabúdet!

Khor
Internacionál pust' progremít,
kogdá navéki pokhorónen búdet
poslédniy na zemlé antisemít.

Solo
Yevréyskoy króvi net v kroví moyéy.
No nenavísten zlóboy zaskorúzloy
ya vsem antisemítam, kak yevréy.

Solo / Khor
I potomú – ya nastoyáščiy rússkiy!

YUMOR

Solo / Khor
G Cari, korolí, imperátorí,
vlastíteli vsey zemlí,
komándovali parádami,
no yúmorom – ne móglí.
V dvorcí imenítikh osób,
vse dni volzežáščikh víkholenno,
yavlyálsya brodyága – Éóp,
i níščimi oní víglyadeli.
V domákh, gde khanžá nasledíl
svoími nogámi ščúpílmi,
vsyu póšlost' Khodzá Nassredín
sšibál, kak šákhmatí, šsútkami!
Khotéli yúmor kupít' –
da tól'ko yegó ne kúpiš!
Khotéli yúmor ubít'.
a yúmor pokázival kúkiš!
Borót'sya s nim – délo trúdnoye.
Kazníli yegó bez koncá.
Yegó golová obtrúblennaya
torčála na píke strel'cá.

Cor
Vénen cap aquí?

Solista
No tinguís por: és el rumor
de la primavera que se'ns acosta.
Vine cap aquí. Dóna'm els teus llavis, de pressa.

Cor
Han tirat la porta a terra?

Solista
No, és el rumor del desgel...

Cor
Sobre Babi lar s'alça el murmurí de l'herba silvestre.
Els arbres miren amenaçadors, com si fossin jutges.
Aquí tot crida en silenci i ens treure'm la gorra,
sento com els meus cabells encanudeixen lentament.

Solista
I jo mateix sóc un crit sord i sense fi
sobre els milers i milers d'enterrats.
Sóc cadascun del vells aquí afusellats.
Sóc cadascun dels nens aquí afusellats.
Cap part de mi no ho oblidarà mai!

Cor
Que ressoni la «Internacional»
quan per sempre sigui enterrat
l'últim antisemita del món.

Solista
Per les meves venes no corre sang jueva,
però sóc detestat amb un odi enfurismat
per tots els antisemites, com un jueu,

Solista i Cor
i és per això que sóc un rus vertader!

HUMOR

Solista i Cor
Tsars, reis, emperadors,
sobirans de tota la terra
han dirigit exèrcits,
però no han pogut amb l'humor.
En els palaus de personatges eminents,
tots els dies còmodament ajaguts,
es presentà Esop el vagabund,
i davant seu aquests semblaren captaires.
A les cases on l'hipòcrita hi deixà
les empremtes amb les seves potes febles
l'ulema Nasredín tombà amb les seves bromes
totes les banalitats, com si fossin escacs!
Volgueren comprar l'humor,
però l'humor no es pot comprar pas!
Volgueren matar l'humor,
però l'humor els féu pam i pipa!
És difícil combatre'l:
l'han executat una vegada i una altra.
El seu cap tallat ha estat travessat
per la pica d'un soldat.

No liš skomoróši dúdočki
 svoy načínálí skaz,
 on zvónko kričál: “Ya tútočki!” –
 i líkho puskálsya v plyas.
 V potrépannom kúcem pal’tíške,
 ponúryas’ i slóvno káyas’,
 prestúpnikom političeskím
 on, póymanniy, šol na kazn’.
 Vsem vídom pokórnost’ víkázíval,
 gotóv k nezemnómu žít’yú,
 kak vdrug iz pal’tíška vískal’zíval,
 rukóy makhal i – tyu-tyu!
 Yumor pryátali v kámerí,
 da čórta s dva udalós’.
 Rešótki i sténí kámenniye
 on prokhodíl naskvóz’.
 Otkášliivayas’ prostúzhenno,
 kak ryádovoy boyéc,
 šagál on častúškoy-prostúškoy
 s vintóvkoy na Zímniy dvoréc.
 Privík on ko vzglyádám súmračním,
 no éto yemú ne vredit,
 i sam na sebyá s ýumorom
 ýumor poróy glyadít.
 On véčen. On, lóvok i yúrok,
 proydýt čérez vsyo, čérez vsekh.
 Iták – da slávítsya ýumor!
 On múžestvenniy čelovék.

V MAGAZINE

Solo

H Kto v platké, a kto v platóčke,
 kak na pódvíg, kak na trud,
 V magazin poodínóčke
 mólča ženščíní idút.

Khor

O, bidónov ikh bryacán’ye,
 zvon butílok i kastrýúl’!
 Pákhnet lúkom, ogurcámí,
 pákhnet sósom “Kabúl”.

Solo

Zyábnu, dólgo v kássu stóya,
 no pokúda dvížus’ k ney,
 ot díkhán’ya ženščín stól’kikh
 v magazíne vsyo tepléy.

Solo / Khor

Oní tíkho podžidáyut,
 bógi dóbriye sem’í,
 i v rukákhi oní szímáyut
 dén’gi trúdniye svoí.
 Éto ženščíní Rossíi.
 éto náša čest i sud.
 I betón oní mesílí,
 i pakháli, i kosílí ...
 Vsyó oní perenosílí,
 vsyo oní perenesút.

Però tan aviat sonà la flauta del joglar,
 ell ben fort cridà: «Sóc aquí»,
 i es posà a ballar amb valentia.
 Amb un abric curt i atrotinat,
 abatut i aparentment peneit,
 caçat com un delinqüent polític,
 avançava per ser executat.
 A tothom mostrava docilitat:
 «Estic llest per viure en el més enllà».
 Però de sobte va escapollir-se de l'abric,
 féu un gest amb la mà...
 i s'esfumà!
 L'humor fou engarjolat,
 però de res no va servir:
 les reixes i les parets de pedra
 travessà com va voler.
 Estossegant, refredat,
 marxant com un soldat ras,
 cantant una cobla, amb un fusell,
 cap al Palau d'Hivern.
 S'ha acostumat a les llòbregues mirades,
 les quals ja no li fan mal.
 I de tant en tant l'humor es mira
 a sí mateix també amb humor.
 És etern, és hàbil i destre.
 Passarà a través de tot i de tothom.
 Així doncs, visca l'humor!
 Perquè l'humor és un tipus valent.

A LA BOTIGA

Solista

Unes amb xal, d'altres amb mocador,
 les dones van a la botiga
 com una proesa, com a la feina:
 d'una en una i en silenci.

Cor

Oh, el so metàl·lic dels seus cubells,
 de les seves ampolles i olles!
 Fa olor a cebra, a cogombres,
 fa olor a salsa «Kabul».

Solista

Tinc fred de fer tanta cua a la caixa,
 però mentre m'hi acosto
 la respiració de les dones
 ha anat escalfant la botiga.

Solista i Cor

Elles esperen en silenci,
 —bons déus de la família—,
 estrenyent a la mà els diners
 amb tants esforços guanyats.
 Són les dones de Rússia:
 el nostre orgull, les qui ens han de jutjar.
 Han mesclat el formigó,
 han llaurat i han segat...
 Tot ho han suportat,
 tot ho suportaran.

Solo

Vsyo na svéte im posíl'no, –
skól'ko sílí im danó!

Solo / Khor

Ikh obsčít'ivat' postídno!
Ikh obvéšivat' grešnó!
I, v karmán pel'mení súnuv,
ya smotryú, suróv i tikh,
na ustáliye ot súmok
rúki právedníye ikh.

STRAKHI

Khor

I U miráyut i Rossii strákhí,
slóvno prízraki prézníkh let.
Liš' na páperti, kak starúkhí,
kóye-gde yeščó prósyat na khleb.

Solo

Ya ikh pómnyu vo vlásti i síle
pri dvoré toržestvúyuščey lži.
Strákhí vsýdu, kak téní, skol'zílí,
pronikáli vo vse étaží.
Potikhón'ku lyudéy priručáli
i na vsyo nalagáli pečát':
Gde molčát bí – kričát' priučáli,
i molčát' – gde bí nádo kričát'.
Éto stálo segódnya dalyókim.
Dáže stránno i vspómnit' tepér'.
Táníy strakh péréd č'im-to donósom,
táníy strakh péréd stúkom v dver'.
Nu, a strakh govorít' s inostráncem?
S inostráncem-to čto, a s ženóy?
Nu, a strakh bezotčótníy ostát'sya
pósle máršey vdvoým s tišinóy?

Khor

Ne boyális' mĩ stróit' v metéli,
ukhodít' pod snaryádami v boy,
no boyális' poróyu smertél'no
razgovárvat' sámí s sobóy.
Nas ne sbíli i ne rastílíli,
i nedárom seyčas vo vragákh
pobedívšaya strákhí Rossíya
yeščó ból'shíy roždáyet strakh.

Solo

Strákhí nóviye vížu, svetléya:
strakh neískrennim bíť' so stranóy,
strakh neprávdoy unízit' idéi,
čto yavlyáyutsya právdoy samóy.
Strakh fanfárit' do oduren'ya,
strakh čužíye slóva povtoryát',
strakh unízit' drugíkh nedovér'yem
i črezméno sebé doveryát'.

Khor

Umiráyut v Rossii strákhí.

Solista

Res en el món se'ls resisteix:
tanta força els ha estat donada!

Solista i Cor

Enganyar-les amb el canvi és vergonyós,
enganyar-les amb la balança és ignominiós.
I, ficant-me uns pelmeni a la butxaca,
contemplo, torbat i silenciós,
aquestes mans pietoses,
cansades de carregar bosses.

LES PORS

Cor

Moren les pors a Rússia
com espectres del passat.
Només en els atris demanen almoïna,
com velletes, aquí i allà.

Solista

Les recordo al poder, vigoroses,
a la cort de la mentida triomfal.
Les pors s'escorrien com ombres arreu
i s'infiltraven en tots els pisos.
Poc a poc domesticaren la gent
i el seu segell estamparen en tot:
on s'havia de callar, ens ensenyaren a cridar,
i on s'havia de cridar, ens ensenyaren a callar.
Avui tot això ja ens sembla llunyà,
ara se'ns fa inclús estrany recordar-ho.
Una por secreta a ser denunciada per algú,
una por secreta a que truquin a la porta.
I què hi ha d'aquella por a parlar amb estrangers?
Amb estrangers encara, però i amb la muller?
I què hi ha d'aquella por inexplicable a quedar-se
cara a cara amb el silenci després d'una desfilada?

Cor

No teníem pas por de construir enmig d'una borrasca,
ni de llançar-nos al combat sota els projectils,
però de vegades teníem una por horrible
a xerrar amb nosaltres mateixos.
No ens van abatre ni ens van corrompre.
I no en va, havent vençut les seves pors,
ara Rússia fa més por
als seus enemics.

Solista

Veig noves pors que claregen:
la por a no ser sincer amb el teu país,
la por a humiliar amb mentides les idees
que constitueixen la veritat mateixa!
La por a vanar-se fins a l'estupidesa,
la por a repetir les paraules alienes,
la por a humiliar els altres amb la teva desconfiança,
i la por a confiar excessivament en un mateix.

Cor

Moren les pors a Rússia.

Solo

I kogdá ya pišú éti stróki
i poróyu nevól'no spešú,
to pišú ikh v yedínstvennom
strákhe,
čto ne v pólnuyu sílu pišú.

KARYERA

Solo / Khor

J Tverdíli pástíri, čto vréden
i nerazúmen Galíley.
No, kak pokázíyayet vrémya,
kto nerazúmney – tot umnéy.
Učóniy – svérstnik Galíléya –
bíl Galíléya ne glupéye.
On znal, čto vértitsya Zemlyá,
no u negó bila sem'yá.

Solo

I on, sadyás' s ženóy v karétu,
sveršív predátel'stvo svoyó,
sčitál, čto délayet kar'yéru,

Solo / Khor

a méždu tem gubíl yeyó.

Solo

Za osoznániye planéti
šol Galíléy odín na risk,

Solo /khor

i stal velíkím on...
Vot éto –
ya ponímáyu – kar'yeríst!
Iták, da zdávstvuyet kar'yéra,
kogdá kar'yéra taková,
kak u Šekspíra i Pastéra,
N'yutóna i Tolstógo ... (L'va?) L'va!

Khor

Záčém ikh gryáz'yu pokríváli?
Talánt – talánt, kak ni kleymí.

Solo

Zabítí te, kto proklináli,

Kho r

no pómnjat tekhn, kogó klyalí, ...

Solo

Vse te, kto rvális' v stratosféru,
vračí, čto gíbli ot kholéra,
vot éti délalí kar'yéru!

Solo / Khor

Ya s ikh kar'yér berú primér!

Solo

Ya véryu v ikh svyatúyu véru.
Ikh véra – múžestvo moyó.
Ya délayu sebé kar'yéru
tem, čto ne délayu yeyó!

Solista

I quan escric aquestes ratlles
i m'apresso sense voler,
només tinc una por:
no escriure amb tota la força.

LA CARRERA

Solista i Cor

Repetien els sacerdots que Galileu
era perillós i ximple,
però com ha demostrat el temps:
el ximple és el més intel·ligent.
Hi havia un savi, coetani de Galileu,
—i no més ximple que ell—,
que sabia que la terra dóna voltes,
però tenia família.

Solista

Assegut a un carruatge amb la seva muller,
havent dut a terme la seva traïció,
pensà que feia carrera,

Solista i Cor

però l'estava destruint.

Solista

Per comprendre el planeta
Galileu s'arriscà en soledat.

Solista i Cor

I va esdevenir un gran home...
Així és com jo entenc fer carrera!
De manera que visca la carrera,
si la carrera és així,
com la de Shakespeare, Pasteur,
Homer i Tolstoi... Lev!

Cor

Per què els han cobert de fang?
El talent és talent, diguin el que diguin.

Solista

Aquells que van maleir han estat oblidats,

Cor

però aquells a qui van maleir, ara són recordats.

Solista

Aquells que van aspirar a l'estratosfera
i els metges que van morir de còlera:
aquests sí que feren carrera!

Solista i Cor

Les seves carreres com a exemple prenc

Solista

i crec en la seva sagrada fe.
La seva fe és el meu coratge.
I jo faig carrera
perquè no en faig pas!

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR / JAN WILLEM DE VRIED PRINCIPAL DIRECTOR CONVIDAT

PRIMERS VIOLINS Ladislau Horvath, *concertino coNvidat* Cristian Chivu, *concertino associat* / Raúl García, *assistant concertino* / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Alfonso Aldeanueva* / Judit Bofarull* / Paola Caballero* / Ana Chiu* / Clàudia Farrés* / Ana Urpina* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, *solista* / Emil Bolozan, *assistant* / María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Adi Haroni* / Eugenia Ostras* / Annedilia Riestra* / Marina Surnacheva* **VIOLONES** Ashan Pillai, *solista* / Josephine Fitzpatrick, *assistant* / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Irene Argüello* / Victor Gil* / Lidia Miranda* / Daniel Perera* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, *solista* / Vincent Ellegiers, *assistant* / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Irma Bau* / Daniel Claret* / Marc Galobardes* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, *solista* / Dmitri Smyshlyaev, *assistant* / Jonathan Camps / Josep Mensa / Albert Prat / Roger Azcona* / Enric Boixadós* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Julie Stewart*, *solista invitada* / Bea Cambrils / Sara Ureña* / Christian Farroni, *assistant* / Ricardo Borrull, *flautí* / **OBOËS** Disa English, *solista* / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, *assistant* / Molly Judson, *corn anglès* . **CLARINETS** Larry Passin, *solista* / Francesc Navarro / Jaume Ivorra* / Josep Fuster, *assistant i clarinet en mi b* / Alfons Reverté, *clarinet baix* **FAGOTS** Silvia Coricelli, *solista* / Noé Cantú / Thomas Greaves, *assistant* / Slawomir Krysmalski, *contrafagot* / Francisco Miguel Martínez*, *contrafagot* **TROMPES** Juan Manuel Gómez, *solista* / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, *assistant solista* / David Rosell, *assistant* / Olaf Jiménez* **TROMPETES** Mireia Farrés, *solista* / Adrián Moscardó / Angel Serrano, *assistant* / Nacho Martínez* **TROMBONS** Eusebio Sáez, *solista* / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, *assistant* / Raul García, *trombó baix* **TUBA** Daniel Martínez* **PERCUSSIÓ** Roxan Jurkevich, *assistant* / Joan Marc Pino, *assistant* / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Manuel Roda* / Miquel Vich*. **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **PIANO** Daniel Espasa* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA:** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL:** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC:** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA:** Joan Luis

* col·laborador

Kazushi Ono

director

Kazushi Ono està convençut que la música té el poder d'acostar les persones.

Fotografia → © May Zircus

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono

NISSAN

TOYOTA

MATERIAL HANDLING

YASKAWA

ASAHI SUN TOURS

Director titular de l'OBC a partir del setembre del 2015, en la seva primera temporada es va presentar a tota la ciutat en un concert extraordinari al temple de La Sagrada Família de Gaudí i tancarà la temporada amb la Missa de Bernstein. D'altra banda, l'abril del 2015 Ono va tornar a la seva ciutat natal per convertir-se en el director de la Simfònica Metropolitana de Tòquio i ha assumit la responsabilitat de liderar el seu desenvolupament artístic i d'eleva-ne el perfil internacional. A més dels compromisos a Tòquio i a Barcelona, continuarà dirigint l'Òpera Nacional de Lió, de la qual va ser nomenat director titular el setembre del 2008. Allà, la crítica internacional el va aclamar després d'actuacions incomparables en obres com ara *El jugador* de Prokófiev, *Lulu* de Berg i *Parsifal* de Wagner.

Le Figaro l'ha descrit com «una de les ments musicals més fascinants de la nostra era». Ha estat convidat a teatres tan importants, com el Metropolitan Opera de Nova York, La Scala, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper o l'Òpera de París. La seva capacitat extraordinària com a director s'ha refinat gràcies als seus compromisos com a convidat d'orquestrs simfòniques com les de la BBC, Birmingham, Boston, Mont-real, Londres, Ràdio de Viena, Leipzig Gewandhaus i filharmòniques d'Israel, Oslo i Radio France, entre d'altres. La seva discografia abasta un ampli repertori. El seu àlbum d'àries de Joyce DiDonato i l'orquestra de l'Òpera Nacional de Lió va rebre un Grammy el 2012 i el seu enregistrament de *L'heure espagnole* i *L'Enfant et les sortilèges* de Ravel, fet al Festival de Glyndebourne al 2014, va rebre un premi Gramophone.

Nikolai Didenko

baix

Nikolai Didenko col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Didenko es va graduar en cant i direcció a l'Acadèmia de Moscou. Del 2003 al 2004 va ser solista de l'Òpera de Moscou i membre de la Houston Grand Opera Studio fins al 2005, on va participar en produccions com *Turandot*, *El barber de Sevilla*, *La flauta màgica* i *Tosca*. És un cantant molt versàtil que interpreta obres clàssiques com *Il Turco a Italia* (Don Geronio) amb la Royal Danish Opera, *I Capuleti e I Montecchi* (Cappello) amb l'Opera North en gira pel Regne Unit, *Aida* (Ramfis), *Norma* (Oroveso), *Simon Boccanegra* (Fiesco) i contemporànies com *Rayok* de Xostakóvitx al Liceu de Barcelona. Va inaugurar la temporada 2015-16 de l'Òpera de Colònia, ha estrenat l'encàrrec d'A. Raskatov al Regne Unit amb la Filharmònica de Londres i al Concertgebouw d'Amsterdam i té previst representar *Don Pasquale* al Teatre Bolshoi. També ha cantat amb l'AlteOper, de Frankfurt, al Festival Rheingau i a l'Auditori Txaikovski de Moscou.

En concert ha cantat, entre d'altres, la *Petita Missa Solemne* de Rossini a Colònia, la *Simfonia núm. 13* de Xostakóvitx al Festival de Música de Canàries i, més tard, amb la Simfònica de Malmö i la de Tòquio, la *Simfonia núm. 14* també de Xostakóvitx amb l'Orquestra de Bamberg i amb la St. Paul Chamber, el *Rèquiem* de Verdi al Festival Beethoven amb l'Orquestra del Mozarteum de Salzburg i A. Shelley i el de Penderecki amb la Simon Bolívar i dirigit per mestres com P. Summers, V. Spivakov, H. Graf i M. Pletnev.

COR MADRIGAL

Mireia Barrera direcció

Fundat per Manuel Cabero el 1951, el 1993 Mireia Barrera en va assumir la direcció. Ha estat dirigit per mestres com Celibidache, Cambreling, Frühbeck de Burgos, Decker, King, Mena, Pinnock, Pons i Rostropóvitx. Mentre Cabero hi va ser al capdavant, va cantar en l'estrena mundial d'*Atlàntida* de Falla. De les darreres temporades cal remarcar diverses produccions al Gran Teatre del Liceu, gires amb l'Orquesta Sinfónica de Galicia i amb l'Staatskapelle Weimar i un enregistrament de Granados amb l'OBC i Pablo González per a Naxos. La temporada 2011-12 el cor va iniciar una residència artística a l'Auditori de Vilafranca i des de la temporada 2012-13 és cor adscrit de l'Auditori i l'OBC, amb qui ha interpretat, entre d'altres obres, *Jeanne d'Arc au bûcher* de Honegger, amb l'actriu francesa Marion Cotillard.

El Cor Madrigal va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada el mes de gener d'enguany, interpretant la *Simfonia núm. 9 "Coral"* de Beethoven.

Lieder Càmera

Elisenda Carrasco direcció

El so càlid i expressiu, propi i característic de Lieder Càmera va ser una de les prioritats de treball del seu fundador J. Vila, i ha continuat així posteriorment amb X. Pastrana, i E. Carrasco, l'actual titular. En tots aquests anys ha treballat amb directors i orquestres nacionals i internacionals. Ha estat cor adscrit al Festival Castell de Peralada, ha actuat amb la companyia Carles Santos fent gira per festivals europeus, així com al TNC en un espectacle sobre Joan Maragall. Aquesta peculiar trajectòria fa de Lieder Càmera un cor versàtil, amb una extraordinària flexibilitat i una especial capacitat de comunicació amb el públic. L'interès per la preservació i difusió del patrimoni musical propi, ha dut el cor a dedicar a la música catalana, quatre dels cinc CD enregistrats. Des de la temporada 2012-13 Lieder Càmera és cor adscrit de l'Auditori i l'Orquestra.

Lieder Càmera va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada el mes de gener d'enguany, interpretant la *Simfonia núm. 9 "Coral"* de Beethoven.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Esteve Nabona direcció

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per cantaires de 16 a 25 anys. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia durant els primers setze anys, actualment Esteve Nabona n'és el director i Josep Buforn el pianista.

Ha col·laborat amb l'OBC, la Simfònica del Vallès, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion i Ensemble Méridien, entre d'altres. També ha treballat amb directors de prestigi com H. Christophers i R. Pichon. El 2010 va enregistrar el CD *Aigües de primavera* i el 2013 el CD *Rèquiems* de Mozart i de Fauré per a Columna Música.

Aquesta temporada 2015-16 ha interpretat el *Rèquiem* de Fauré a la Sagrada Família en el concert inaugural de la temporada de l'OBC, sota la batuta de Kazushi Ono. El proper mes de juliol actuarà en el Festival Internacional de Música y Danza de Granada amb el *Rèquiem* de Fauré i obres de Taltabull. L'Escola Coral de l'Orfeó Català rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

El Cor Jove de l'Orfeó Català va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada el mes de setembre de 2015 a La Sagrada Família.

Orfeó Català

Josep Vila i Casañas direcció

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Aquests valors n'han marcat la trajectòria fins a l'actualitat. Té la seu al Palau de la Música Catalana, construït entre el 1905 i el 1908 i declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO. Al llarg de la seva història l'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes del panorama internacional, com D. Barenboim, S. Rattle, R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel o G. Dudamel, entre d'altres. Des del 1998 Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

L'Orfeó Català va col·laborar per darrera vegada amb l'OBC a l'abril del 2014 interpretant la *Sinfonia núm. 8 "dels mil"* de Mahler.

INFORMACIÓ

Abans de cada concert podeu consultar el programa de mà entrant al web de l'OBC. També hi trobareu tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

Per als abonats de l'OBC, l'entrada al Museu de la Música és gratuïta el mateix dia del concert. La resta dels dies el preu és reduït → 3.50€ www.museumusica.bcn.cat

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

• Wolfgang Amadeus MOZART *Symphonies Nos. 39 & 40*
FREIBURGER BAROCKORCHESTER • René Jacobs director
HARMONIA MUNDI (2010)

• Dmitri XOSTAKÒVITX *Symphony No. 13 in b flat minor, op. 113 "Babi Yar"*
HUDDERSFIELD CHORAL SOCIETY & ROYAL LIVERPOOL PHILHARMONIC ORCHESTRA
AND CHOIR • Alexander Vinogradov baix • Vasily Petrenko director
NAXOS (2014)

ALTRES CONCERTS

CAMBRA: COR MADRIGAL

→ 1 ABR / SALA 2 ORIOL MARTORELL
→ 20.30h

Preus de 8€ a 12€

OBC: PIRATES DEL CARIB. LA MALEDICCIÓ DE LA PERLA NEGRA

→ 1, 2 i 3 ABR / SALA 1 PAU CASALS
→ 20.30h, 19h i 11h

Preu 32€

BMB: TARDA DE SARSUELA

→ 3 ABR / SALA 1 PAU CASALS
→ 18h

Preus de 12€ a 16€

MÚSICA ANTIGA

2015
2016

Debut a Barcelona del contratenor
amb més projecció del moment

FARINELLI: VALER SABADUS I CONCERTO KÖLN

DIJOURS
31
MARÇ
20.30h

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

L'Auditori
és un consorci de

Mitjans
Patrocinadors

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RADIO

